

ከመስጠት የሚመነጭ መስጠት

2 ቆሮንቶስ 8:1 - 9:15

እኛ ከጠበቅነው በላይ፣ በመጀመርያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጡ። (2 ቆሮ 8:5 - አ.መ.ት.)

ስለ መስጠት መስበክና ማስተማር እጅግ በጣም ከባድ ነገር ነው! ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱሳችን በግልጽ ያስቀመጠውና ሐዋርያቱም በማያሻማ ሁኔታ ያስተማሩት እውነት ስለሆነ እኛም ልናስተምረው የተገባ ነው።

አባባል፦ “እግዚአብሔር ሁለት እጆችን ሰጥቶናል ። አንዱን ለመቀበል ሲሆን ሁለተኛውን ደግሞ ለመስጠት ነው።” (ቢሊ ግራሃም)
“የምንሰጠው ያለንን ነገር በቻ ሳይሆን ራሳችንንም ጭምር ነው።” (ጆሴፍ መርስዮር)

ዳውሎስ 2 ቆሮንቶስ 8 እና 9 ን የጻፈው በኢየሩሳሌም የሚገኙ ክርስቲያኖች ለደረሰባቸው ችግር የቆሮንቶስ ሰዎች ማሰባሰብ ጀምረው የነበረውንና ያልጨረሱትን የገንዘብ መዋጮ ጉዳይ ከዳሩ እንዲያደርሱት ለማሳሰብ ነው። ይህንን ለማድረግ በመቁደንያ ያሉትን አብያተ-ክርስቲያናት (የፊልጵስፎስና የተሰሎንቄ አብያተ-ክርስቲያናት) ምሳሌነት ሲገልፅላቸው እንመለከታለን። ምንም እንኳን በመቁደንያ አብያተ-ክርስቲያናት (ፊልጵስፎስና ተሰሎንቄ) የሚገኙት ወገኖች ራሳቸው ድሆችና በብዙ መከራ ውስጥ ያለፉ ቢሆኑም በችግር ውስጥ ያሉ ወገኖችን ለመርዳት እጃቸውን በመዘርጋት በልግስና ሰጥተዋል።

- መስጠት ሁሉም አማኞች ሊለማመዱት የሚገባ የክርስቲያናዊ ሕይወት አንዱ አቅጣጫ ነው!

1. ስለ መስጠት ልናውቃቸው የሚገቡ መሰረታዊ ነገሮች

1.1 እግዚአብሔር በመጀመሪያ የሚፈልገው ያለንን ነገር (ገንዘባችንን) ሳይሆን እኛን ራሳችንን ነው።

“እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ህያው መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ፤ ይህም እንደ ባለ አእምሮ የምታቀርቡት አምልኮአችሁ/አገልግሎታችሁ/ ነው።” (ሮሜ 12:1 - አ.መ.ት.)

“... የተፈተነውን ራስህን ለእግዚአብሔር ልታቀርብ ትጋ።” (2 ጢሞ 2:15)

“እኛ ከጠበቅነው በላይ፣ በመጀመርያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጡ። (2 ቆሮ 8:5 - አ.መ.ት. - የመቁደንያ ክርስቲያኖች)

ከዚህ እንደምንመለከተው እግዚአብሔር በመጀመርያ የሚፈልገው እኛን እንጂ የእኛ የሆነውን አይደለም። ምናልባት አንዱ በዘመናችን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚያስፈራው ነገር ሰዎች ያላቸውን ገንዘብና ሌላም ንብረት ለእግዚአብሔር ለመስጠት ፈቃደኞች ሆነው ነገር ግን ራሳቸውን ቅዱስ፣ ህያውና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት አድርገው ለእርሱ ለመስጠት ፈቃደኞች አለመሆናቸው ነው። ራሳችንን ሙሉ ሙሉ ለእግዚአብሔር ከማቅረባችን የተነሳ እርሱ ሁለንተናችንን ወርሶት እያስተዳደረው ይሆን? ከዚህ የተነሳ በሕይወታችን የእርሱ ፈቃድና ሃሳብ እየተፈጸመ፣ የእርሱ መልክ እየተገለጠብን፣ በጨለማ ላሉት እንደ ብርሃን ደግሞም የሕይወት ጣዕም ላጡት እንደ ጨው ሆነን እየኖርን ይሆን?

1.2 ያለን ነገር በሙሉ (ንብረታችንና ገንዘባችን) የእኛ ሳይሆን የእግዚአብሔር ነው።

“ምድርና ሞላዋ ለእግዚአብሔር ናት፥ ዓለምም በእርስዋም የሚኖሩ ሁሉ።” (መዝ 24:1)

“ዓለምና ሞላው የእኔ ነውና።” (መዝ 50:12)

“ምድር ሁሉ የእኔ ናትና” (ዘጸ 19:5)

“ምድርና በእርስዋ የሞላባት ሁሉ የጌታ ነውና።” (1 ቆሮ 10:26)

“. . . ገንዘባቸውም ሁሉ በአንድነት ነበር እንጂ ካለው አንድ ነገር ስንኳ የራሱ እንደሆነ ማንም አልተናገረም።” (ሐዋ 4:32)

እነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በሁለት አቅጣጫ ሊረዱን ይችላሉ። እነዚህም፦

ሀ) ለእግዚአብሔር በምንሰጠው ነገር የእኛ የሆነውን ነገር እንደሰጠን የምናሰብና በዚህም የምንመካ ካለን ይህንን የተሳሳተ አስተሳሰባችንን እንድናስተካከል ይረዳናል። ምድርና ሞላዋ በውስጥም ያለው ሁሉ በባለቤትነት ደረጃ የእግዚአብሔር ነው። እኛ ባለአደራዎች ነን። የምንሰጠው የራሱን የእግዚአብሔርን ነው።

ለ) ለእግዚአብሔር ለመስጠት እጅግ የምንሳሳና የምንስገበገብ ብንኖር ከዚህ የስስት እስራት እንድንፈታ ይረዳናል። እግዚአብሔር ጉልበት፣ ጤናና እድሜ ባይለግሰን ኖሮ ስርተን በእጃችን በአደራ ያለውን ገንዘብና ንብረት ማግኘት ባልቻልን ነበር። የሰጠን እግዚአብሔር ነውና፣ የራሱን መልሰን ለመስጠት ውስጣችን አይጭነቀው።

1.3 እግዚአብሔርን መታዘዝ ለእግዚአብሔር መስዋእት ከማቅረብና ለእርሱ ከመስጠት ይበልጣል።

“የእግዚአብሔርን ቃል በመታዘዝ ደስ የሚለውን ያህል፣ እግዚአብሔር ለሚቃጠል ቁርባንና መስዋዕት ደስ ይለዋልን? እነሆ መታዘዝ ከመስዋዕት፣ ማዳመጥም ከአውራ በግ ስብ ይበልጣል። (የአውራ በግ ስብ ከማቅረብ ይበልጣል)።” (1 ሳሙ 15:22-23 - አ.መ.ት.)

እግዚአብሔር ከአገልግሎታችንና ለእርሱ ከምንሰጠው ነገር ሁሉ በላይና በፊት እርሱንና ቃሉን መታዘዣችንና በቃሉ መሰረት መኖራችን እጅግ ደስ ያስኘዋል።

ለእነርሱም ለዘላለምም ለልጆቻቸው መልካም ይሆንላቸው ዘንድ፥ እንዲፈሩኝ ሁልጊዜም ትእዛዜን ሁሉ እንዲጠብቁ እንዲህ ያለ ልብ ምነው በሆነላቸው! (ዘዳ 5:29)

እሺ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ፥ የምድርን በረከት ትባላላችሁ። (ኢሳ 1:19)

ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ። (ዮሐ 14:15)

እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅርም እንደምኖር፥ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። (ዮሐ 15:10)

2. መስጠት በመጽሐፍ ቅዱስ

በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ መስጠት በብሉይና በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብዙ የተነሡ ዝርዝር ጉዳዮች አሉ። መስጠትን ካነሳን ሰፊ ሃሳብ አለው። ይሁን እንጂ በዚህ ትምህርታችን ውስጥ መሰረታዊ የሆኑ ሃሳቦችን ብቻ እናነሳለን። መስጠት የተለያዩ ይዘቶች /ዓይነቶች/ አሉት።

የመስጠት ዓይነቶች

ሀ) እንደ ትእዛዝ የተቀመጠ ስጦታ

• አሥራት

በዘፍጥረት ውስጥ ገና ስለ አስራት ዝርዝር የሆነ ትዕዛዝ ባልተሰጠበት ወቅት አብርሃም ግን የልዑል እግዚአብሔር ካህን ለነበረው ለንጉሱ ለመልክ ጼዴቅ አስራትን ሰጥቶታል።

“አብራምም ከሁሉ አሥራትን ሰጠው” (ዘፍጥረት 14:20)

ከዚያ በኋላ ደግሞ ስለ አስራት ግልጽ የሆነ ትዕዛዝ በእግዚአብሔር ተሰጥቷል።

“የምድር አሥራት፣... የእግዚአብሔር ነው፤ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ነው።” (ዘሌ 27:30-33)

“ክእርሻህ በየአመቱ ከምታገኘው ከዘርህ ፍሬ ሁሉ አሥራት ታወጣለህ።” (ዘዳ 14:22-29)

“... አሥራቱን ሁሉ ወደጎተራ አግቡ...” (ሚል 3:10)

• በኩራት

“በእርሻም የምትዘራትን የፍሬህን በኩራት የመክር በዓል፣ ዓመቱም ሳያልቅ ፍሬህን ከእርሻ ባከማቸህ ጊዜ የመክተቻውን በዓል ጠብቅ።” (ዘፀ 23:16)

“የተመረጠውን የምድርህን ፍሬ በኩራት ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አምጣ።” (ዘፀ 23:19)

ለ) በበጎ ፈቃድ የሚደረግ ስጦታ (መባ)

“እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፡- ስጦታ ያመጡልኝ ዘንድ ለእስራኤል ልጆች ተናገር፤ በገዛ እጁ ሊሰጠኝ በልቡ ከሚያምረው ሁሉ መባ ተቀበሉ።” (ዘፀ 25:1-2)

“እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳሰበ ይስጥ፤ በሀዘን ወይም በግድ አይደለም።” (2 ቆሮ 9:6-7)

3. የመስጠት መርሆዎች

3.1 ክብርን በመፈለግ የሰውን ቀልብ ለመሳብ መሆን የለበትም [ግብዝነት የሌለበት ።

“... በምትሰጡበት ጊዜ ይታይልኝ ብላችሁ አታድርጉ...” (ማቴ 6:2)

3.2 በየጊዜውና በቋሚነት መሆን አለበት

“ገንዘብ ማሰባሰብ የሚደረገው እኔ በምመጣበት ጊዜ እንዳይሆን ... በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን እየለየ ያስቀምጥ።” (1 ቆሮ 16:2)

3.3 በእውቀት መሆን አለበት

ስንሰጥ ገብቶንና አውቀን መሆን አለበት። የምናውቀው ደግሞ፡- ኢየሱስ ያደረገውን ነው። እርሱ ሃብታም ሆኖ ሳለ እኛ ባለጠጎች እንሆን ዘንድ ስለ እኛ ድሃ ሆነ!

“የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ጸጋ ታውቃላችሁና፤ በእርሱ ድህነት እናንተ ባለጠጎች ትሆኑ ዘንድ እርሱ ሃብታም ሆኖ ሳለ ለእናንተ ሲል ድሃ ሆነ።” (2 ቆሮ 8:9)

ፀጋን እንደሚሰጠንና የሚያስፈልገንን እንደሚያዘጋጅ ማወቅ አለብን።

“ሁልጊዜ በሁሉ ነገር የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ስራ ሁሉ እንድትተርፉ፤ እግዚአብሔር ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል።” (2 ቆሮ 9:8)

3.4 በፈቃደኝነት መሆን አለበት

“ለመስጠት በጎ ፈቃድ ካለን ስጦታው ተቀባይነት የሚያገኘው ባለን መጠን ስንሰጥ እንጂ፤ በሌለን መጠን ለመስጠት ስንሞክር አይደለም።” (2 ቆሮ 8:12)

3.5 በደስታ መሆን አለበት

“... እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ሰው ይወዳል።” (2 ቆሮ 9:7)

3.6 እንደገቢው መጠን መሆን አለበት (እንደቀናው)

“ለመስጠት በጎ ፈቃድ ካለን ስጦታው ተቀባይነት የሚያገኘው ባለን መጠን ስንሰጥ እንጂ፣ በሌለን መጠን ለመስጠት ስንሞክር አይደለም።” (2 ቆሮ 8:12)

“ገንዘብ ማሰባሰብ የሚደረገው እኔ በምመጣበት ጊዜ እንዲሆን፣ ከእናንተ እያንዳንዱ እንደ ገቢው መጠን በሳምንቱ መጀመርያ ቀን እየለየ ያስቀምጥ።” (1 ቆሮ 16:2)

3.7 በበረከት መስጠት (በልግስና መስጠት) ይኖርብናል ።

“የደረሰባቸው መከራ ጽኑ ቢሆንም ደስታቸው ግን የላቀ ነበር፤ ድህነታቸው ብርቱ ቢሆንም ልግስናቸው ግን የበዛ ነበር።” (2 ቆሮ 8:2)

4. ለምን እንሰጣለን ?

4.1 የተቸገሩትን ለመርዳት (ለመደገፍ) - በዚህም ፍቅራችንን ለመግለፅ ።

መቄዶንያና አካይያ በኢየሩሳሌም ካሉት ቅዱሳን መካከል የሚገኙትን ድሆች ለመርዳት ተነሳስተዋል። (ሮሜ 15:26)

ይህ የምትሰጡት አገልግሎት የቅዱሳንን ጉድለት የሚያሟላ. . . ነው። (ቆሮ 9:12-15)

4.2 የቤተክርስቲያንን አገልጋዮችን ለመደገፍ።

የፊልጵስዩስ ሰዎች ሆይ፥ ወንጌል በመጀመሪያ ሲሰበክ፥ ከመቄዶንያ በወጣሁ ጊዜ፥ ከእናንተ ብቻ በቀር ሌላ ቤተ ክርስቲያን በመስጠትና በመቀበል ስሌት ከእኔ ጋር እንዳልተካፈልኩ እናንተ ደግሞ ታውቃላችሁ፤ በተሰሎንቄ እንኳ ሳለሁ፥ አንድ ጊዜና ሁለት ጊዜ ያስፈለገኝን ሰዎችሁልኝ ነበርና። (ፊል 4:15-16) “በችግራ ወቅት ደግማችሁ እርዳታ ልካችሁልኛልና።” (ቁ.16 አ.መ.ት.) “የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል።” (1 ጢሞ 5:17-18፤ ዘዳ 25:4)

4.3 ወንጌልን ለማሰራጨትና ሰዎችን ደቀ መዛሙርት ለማድረግ

ሰዎችን በመንጌል ለመድረስና እነዚህን በክርስቶስ ፍቅር ተነክተው ወደ እርሱ የመጡትን ሰዎች ደቀ መዛሙርት በማድረግ ለእግዚአብሔር ለማቅረብ ራሳቸውን የሰጡ ሰዎች እንደሚያስፈልጉ ሁሉ ይህንን አገልግሎት ለመፈጸም ገንዘብም ያስፈልጋል።

4.4 መስጠት የቤ/ክንን አንድነት የማምጣትና የመጠበቅ ውጤት ስላለው ።

“መቄዶንያና አካይያ በኢየሩሳሌም ቅዱሳን መካከል ያሉትን ድሆች ይረዱ ዘንድ ወደዋልና። እርዳታ ለማድረግ ወደዋል፤ በእርግጥም ባለ ዕዳዎች ናቸው። አሕዛብ የአይሁድ መንፈሳዊ በረከት ተካፋዮች ከሆኑ፣ ያገኙትን መንፈሳዊ በረከት ከአይሁድ ጋር ይካፈሉ ዘንድ የእነርሱ ባለ ዕዳዎች ናቸው።” (ሮሜ 15:26-27)

5. የመስጠት ውጤቶች

- 1) እግዚአብሔርን ደስ ያሰኛል (2 ቆሮ 9:7፤ 2 ቆሮ 5:9)
- 2) መስጠት ዕድቅ እንዲገለጥ ያደርጋል (2 ቆሮ 9:10)
- 3) የተቸገሩት እንዲረዱና ጉድለታቸው እንዲሞላ ያደርጋል (2 ቆሮ 9:12)
- 4) ምስጋና ለእግዚአብሔር እንዲበዛ ያደርጋል (2 ቆሮ 9:12)
- 5) ፀሎትን ያነሳሳል ፣ ያበረታታል (2 ቆሮ 9:13-14)
- 6) የእግዚአብሔርን ፀጋ ያሳል ፣ ይገልጣል (2 ቆሮ 9:14)
- 7) እግዚአብሔር ይከበራል (2 ቆሮ 9:13)

6. የእግዚአብሔር ፀጋ በመስጠት ውስጥ (2 ቆሮ 8:1-13)

ወንድሞች ሆይ፥ ለመቄዶንያ ክርስቲያናት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ጾጋ እናስታውቃችኋለን፤ (2 ቆሮንቶስ 8:1)

የእግዚአብሔር ፀጋ በየትኛውም የሕይወት አቅጣጫ እንደሚያስፈልገን ሁሉ በመስጠትም የእግዚአብሔር ፀጋ ያስፈልገናል። በዚህ አቅጣጫ እግዚአብሔር ለመቄዶንያ ክርስቲያናት የሰጠውን የእግዚአብሔር ፀጋ በመመልከት የእኛም ሕይወት በዚህ አቅጣጫ እንዲለወጥ ልባችንን መክፈቱ አስፈላጊ ይሆናል። ለመቄዶንያ ክርስቲያናት አማኞች ይህ ፀጋ ያመጣው ለውጥ ምንድን ነው? ከመስጠት አቅጣጫ የእግዚአብሔር ፀጋ በሕዝቡ ላይ የሚያመጣው ታላቅ ለውጥ በእርግጠኝነት አለ!

6.1 የእግዚአብሔር ፀጋ የመስጠትን ሕይወት እንድንለማመድ ያደርገናል ።

“ለመቄዶንያ ክርስቲያናት የተሰጠውን የእግዚአብሔር ፀጋ እናስታውቃችኋለን።” (2 ቆሮ 8:1)

ጳውሎስ በዚህ ክፍል የሚናገረው ስለ ፀጋ ቢሆንም እንኳ መሠረታዊ ሃሳቡ ግን ገንዘብ መስጠትን የሚመለከት ነው። በዚህ አቅጣጫ በመቄዶንያ ክርስቲያናት የተገለፀውን ፀጋ እንድናውቅ ለእኛም ይፈልግብናል።

6.2 የእግዚአብሔር ፀጋ በደስታ እንድንሰጥ ያደርጋል ።

“በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና . . .” (2 ቆሮ 8:2ሀ)
በብዙ መከራም ቢያልፉም ደስ እያላቸው (በደስታ) ይሰጡ ነበር።

6.3 የእግዚአብሔር ፀጋ በልግስና እንድንሰጥ ያደርጋል ።

“የድህነታቸው ጥልቅነት የልግስናቸውን ባለጠግነት አብዝቶአል።” (2 ቆሮ 8:2ለ)
ምንም እንኳ ጥልቅ ድህነት ቢኖርባቸውም ለመስጠት ግን እንዳይችሉ አላደረጋቸውም። ይልቁንም ልግስናቸውን አበዛው።

6.4 የእግዚአብሔር ፀጋ ከጉድለታችን (ከአቅማችንም በላይ) እንድንሰጥ ያደርጋል።

“ከአቅማቸው የሚያልፍ እንኳ ወደው እንደሰጡ እመሰክርላቸዋለሁና።” (2 ቆሮ 8:3)
ፀጋው እንደ አቅማቸው ደግሞም በዙሪያቸው ካለው ሁኔታ (ከድህነታቸው) በላይ፣ ከአቅማቸው በላይ ወድደው እንዲሰጡ አድርጎአቸዋል። ብዙዎቻችን እንደአቅማችን እንሰጥ ይሆናል። አንዳንዶቻችን እንዲያውም እንደ አቅማችንም ቢሆንም አንሰጥም ይሆናል። ግን ስንቶቻችን ነን ከአቅማችን በላይ የምንሰጠው? ይህ መስዋዕትነት የሚጠይቅ መስጠት ነው። ይህንን እንዲያደርጉ የረዳቸው ደግሞ የእግዚአብሔር ፀጋ ነው።

6.5 የእግዚአብሔር ፀጋ በፈቃደኝነት እንድንሰጥ ያደርጋል ።

“ለቅዱሳን በሆነው አገልግሎት እንዲተባበሩ ይህን ቸርነት በብዙ ልመና ከእኛ ይለምኑ ነበር።” (2 ቆሮ 8:7)

6.6 የእግዚአብሔር ፀጋ ስጦታችን ራሳችንን ለጌታ መስጠታችንን የምንመሰክርበት ያደርገናል።

“አስቀድመው በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለጌታ ለእኛም ሰጡ ...።” (2 ቆሮ 8:5)
ገንዘባቸውን ከመስጠታቸው በፊት ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ለጌታ ሰጥተዋል። ራሳቸውን ከሰጡ ደግሞ ገንዘባቸውንና ያላቸውን መስጠት አይቸገሩም።

6.7 የእግዚአብሔር ፀጋ ሰዎች በብዙ ነገሮች እንደሚያውቁን ሁሉ በመስጠትም (በቸር ሥራ) ለሌሎች እንድንተርፍ ያደርገናል። በመስጠትም እግዚአብሔር ፀጋ ይለካል።

“... በዚህ ቸር ስራ ደግሞ ትረፉ።” (2 ቆሮ 8:7)
የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በእምነት፣ በቃል፣ በእውቅት፣ በትጋት፣ በፍቅርም ይታወቁ ነበር። አሁን የሚቀራቸው ደግሞ በመስጠት (በቸር ሥራ) ለሌሎች መትረፍ ነው። የእግዚአብሔር ፀጋ በሕወታችን ሲሰራ የምንለካው ወይም የምንመዝነው በዚህ መንገድ ነው ። መስጠትን መለማመድ አለብን። ይህ ደግሞ አንደ ማንኛውም የሕይወት አቅጣጫ ፀጋ የሚጠይቅ ነው። መስጠት በእግዚአብሔር ፀጋ እውን ይሆናል!

6.8 የእግዚአብሔር ፀጋ በመስጠት ለሌሎች ያለንን ፍቅር እንድናረጋግጥ የደርጋል።

“ትእዛዝ እንደምሰጥ አልልም፣ ነገር ግን በሌሎች ትጋት በኩል የፍቅራችሁን እውነተኛነት ደግሞ ልመረምር እላለሁ።” (2 ቆሮ 8:8)
በዚህ ክፍል ውስጥ “ትእዛዝ እንደምሰጥ አልልም” ይላል። ነገር ግን “መስጠት ትእዛዝ አይደለምና ላልሰጥም እችላለሁ” ማለት ትችላለህን? በእርግጥ ይህ በበጎ ፈቃድ የሚደረግ ስጦታ እንጂ በግዴታ የሚደረግ ትእዛዝ አይደለም። ነገር ግን የቁጥር 8 ቀጣይ ሃሳብ ስንመለከት እንዲህ በማለት ይናገራል፦ “ነገር ግን በሌሎች ትጋት በኩል የፍቅራችሁ እውነተኛነት ደግሞ ልመረምር እላለሁ። “በአጭሩ ጳውሎስ የሚለው “ፍቅር ካለህ በመስጠት አረጋግጥ” ነው። እንግዲያውስ መስጠት ፍቅራችን የሚረጋገጥበት ቁልፍ ነገር ነው። “ስለ መቄዶንያ ክርስቲያኖች ፍቅር ምንም ዓይነት ጥያቄ የለኝም። ፍቅራቸውን በመስጠት አረጋግጠዋል።” በማለት ጳውሎስ ይመስክራል።

6.9 የእግዚአብሔር ፀጋ በመስጠት ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት እንድንኖር ይረዳናል።

“የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ስጦታ አውቃችኋልና፤ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድህ ሆነ።” (2 ቆሮ 8:9)
ኢየሱስ ባለጠጋ (ሃብታም) ሆኖ ሳለ ስለ እኛ ድህ በመሆን ምሳሌ ሆነልን።

6:10 የእግዚአብሔር ፀጋ ስጦታችን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለውና የተወደደ እንዲሆን ያደርጋል ።

“... የተወደደ ይሆናል ... ” (2 ቆሮ 8:11-12)
እግዚአብሔር እንዳለን መጠን ስንሰጥ ስጦታችን በእርሱ ፊት ተቀባይነት ያለውና የተወደደ ይሆናል። እርሱም ደስ ይሰኛል።
*ይህ ማለት ካለን በላይ አንሰጥም ለማለት ሳይሆን ከሌላው ጋር እየተጮካከርን አንሰጥም ለማለት ነው ።

6.10 የእግዚአብሔር ፀጋ በስጦታችን ምክንያት በቅዱሳን መካከል አንድነትንና እኩልነትን በመፍጠር ቤተክርስቲያን እንድታድግ ያደርጋል ።

“ለሌሎች እረፍት ለእናንተም መከራ እንዲሆን አይደለም፤ ትክክል እንዲሆን ነው እንጂ፤” (2 ቆሮ 8:13-15) “. . . ሁላችሁ እኩል እንድትሆኑ ነው።” (ቁ. 13 አ.መ.ተ.)

7. የመስጠት በረከቶች

7.1 በመስጠት በሰማይ መዝገብ ማከማቸት አለ።

ማቴ 6:1-4, 19-24

ኢየሱስ ስለ መስጠት ካስተማረ በኋላ “ነገር ግን ብል ሊበላው ፣ዝገት ሊያበላሽው፣ ሌባም ቆፍሮ ሊሰርቀው በማይችልበት በዚያ በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት አክማቹ፤” (ማቴ 6:20) በማለት ተናገረ።

በዚህ ዓለም ላይ ለእግዚአብሔር ብለን የምናደርገው ማንኛውም መልካም ስራ በሰማይ እንደተከማቸ ሃብት ይቆጠርልናል ።

7.2 በንፁህ ልብና ህሊና ለእግዚአብሔር የሚሰጡ አማኞች ምድራዊ በረከትም ተስፋ ተገብቶላቸዋል።

“በቤቴ ውስጥ መብል እንዲሆን አስራቱን ሁሉ ወደጎራ አግቡ፤ የሰማይንም መስኮት ባልከፍትላችሁ፤ በረከትንም አትረፍርፌ ባላፈሰላችሁ በዚህ ፈትኑኝ።” (ሚል 3:10)

“ስጡ ይሰጣችሁማል።” (ሉቃ 6:38)

“እግዚአብሔርን ከሃብትህ አክብር፤... ጎተራህም እህልን ይሞላል ...።” (ምሳሌ 3:9-10)

ይህንን ስንል ለእግዚአብሔር የሚሰጥ ሁሉ ሚሊዮን ይሆናል፤ የግድ በሰው መለኪያ እጅግ ባለጠጋ ይሆናል ማለት አይደለም። ነገር ግን ለእግዚአብሔር የሚሰጡ በራሱ በእግዚአብሔር መለኪያ ከሰጡት በላይ በተለያዩ አቅጣጫ ይባርካቸዋል ማለት ነው ። ይህም ደግሞ መንፈሳዊውንም ሥጋዊውንም (በዚህ ምድርም) ይጨምራል ።

7.3 መስጠትን ስንለማመድ ከስስት ሕይወት እንድንወጣና እንድንላቀቅ ያደርገናል ።

“ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነው...” (1 ጢሞ 6:10)

7.4 መስጠት እምነታችን በተግባር እንዲገለጥ (እምነታችን በተግባር/በሥራ እንዲገለጥ) ያደርገዋል።

“ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው።” (ያዕ 2:15-17)

መፅሐፍ ቅዱስ “መታዘዝን” መሠረት በማድረግ ብዙ የበረከት ተስፋ ቃሎች ሰጥቷል። ነገር ግን እግዚአብሔር ለምን እንደሚባርከን ዝርዝር መግለጫ ይኖረናል ማለት አይደለም፤ አናውቀውምም። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በረከቱን ሊይዝብን ይችላል ይሁን እንጅ ምክንያቱን በግልፅ ላናውቀው እንችላለን ።

ገንዘቡን ለእግዚአብሔር የሚሰጥ ሰው የገንዘብ ችግር አይኖርበትም ማለት አይደለም። የገንዘቡ ችግር በሃጢአት ምክንያት ነው ብንል ደግሞ እንደ ኢዮብ አፅናኞች ስህተት ውስጥ እንገባለን ። አሠራሩ የእግዚአብሔር ነው።

ፊል 4 : 12

ኢዮብ 1 : 21

“በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ያጭዳል፤ በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል።” (2 ቆሮ 9፡ 6) የሚለው ቃል ግራ የሚያጋባ ሳይሆን ግልፅና ግልፅ ነው። እንደሚነበበው ነው። ነገር ግን አስራቱን፣ በኩራቱንና መባን የሚሰጥ ሰው የገንዘብ ችግር አይገጥመውም ማለት ነው ወይ? በፍፁም አይደለም! ለምን? አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እኛን ለመፈተን ፊቱን ሊሰውርብን ይችላል።

2 ዜና 32፡31

ኢዮብ 1፡9

ስለዚህ ስንሰጥ የምንሰጠውን ሳይሆን ልባችንን (motive) መመዘን አለብን። ስለዚህ በረከት እንዲጨመርልን በማሰብ በትርፍ ስሌት የምንሰጥ ከሆነ ተሳስተናል፤ እግዚአብሔርም ሥጦታችንን አይወደውም። እንደ አማኞች ገንዘባችንን ስንሰጥ “ባይሆንም እንኳ” በሚል እምነት ቆመን መሆን አለብን። ይህ እውነት ደግሞ በሲድራቅ ሚሳቅና አብደናጎ የተረጋገጠ ነው። እነርሱ እንደዚህ አሉ፦ “ናቡከደነፆር ሆይ ፦ በዚህ ነገር እንመልስልህ ዘንድ አስፈላጊያችን አይደለም። የምናመልከው አምላካችን ከሚነድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይችላል፤ ከእጅህም ያድነናል፦ ንጉስ ሆይ! ነገር ግን፦ ንጉስ ሆይ፦ እርሱ ባያድነን፦ አማልክትህን እንዳናመልክ ላቆምኸውም የወርቁ ምስል እንዳንሰግድለት እወቅ አሉት።” (ዳን 3፡16-18)